

nærværende Ministerium, fordi det har skaffet en Fællesforfatning tilveie, som jeg skal være den Sidste til at yde den mindste Anerkjendelse — thi jeg holder den for farlig, og det har jeg tilstrækkeligt udtalt — saa siger jeg, at det atter er et ganske overordentligt Misgreb. Gaaer det løs paa at fortrænge Ministeriet, saa vil jeg spørge: hvilket Herredømme have vi i dette Dieblit til at skaffe et andet efter vort Ønske? Vi have stabt os, efter det Forslag, vi have antaget, Herrer, som ville vide at skaffe sig et Ministerium efter deres Ønske, og som maaskee allermindst vil være et Ministerium efter vort Ønske. Det simpleste er altsaa, at benytte denne — lad os tage det paa bedste Maade — Velvillighedshandling, og skabe et Præcedens for Afgjørelsen af lignende Art. Skulde der træffe andre Forhold af lignende Art, og Ministeriet saa ikke betræder den samme Bane, efterat vi have viist en saadan Imødekommen, som det vil være, naar vi nu gaae ind paa at behandle dette Forslag, saa kunne vi klage over Ministeriet; thi vi have da viist, at vi ere paa rede Haand til at løse enhver Opgave paa en simpel og ligefrem Maade, naar kun Haanden og Anledningen bliver givet os dertil.

Uden at gaae ind paa selve Sagens indre Beskaffenhed, som allerede har været drøftet og udviklet, skal jeg kun, førnd jeg slutter, endnu gjøre en Bemærkning for at berøbe Ministeriet et af dets bedste Argumenter for at have bragt Loven frem. Den ærede Minister har sagt, at, under Forhandlingerne om Grundlovens Indskrænkning, gif Udvalgets Forslag i samme Retning, som denne Lov; men det kan man ikke nu benytte imod os; thi jeg troer ikke, at der dengang fandtes Noget i Salen, som offentlig vedgif, at han nogensinde i Verden ventede, at Rigsdagens Indflydelse i Fællesforfatningens Repræsentation skulde blive saaledes afviist, som den er bleven det her. Det maatte blive opdaget senere; det var noget Nyt og Uventet, og det gjør altsaa, at hvad man dengang kunde have antaget for ønskeligt og gavnligt, det kan man ikke mere antage som saadant. Kunde Fællesforfatningsrepræsentation

tionen for en væsentlig Deel være gaaet ud fra denne Rigsdag, saaledes at vi kunde sige, at i denne Fællesforfatningsrepræsentation sidder paa en vis Maade Rigsdagen, saa kunde vi med en langt større Rolighed have overladt Sager af denne Natur i Rigsraadets Haand. Nu er det ikke saaledes, nu er denne Rigsdag i alt Væsentligt sat paa Døren, og det paa en Maade, som gaaer løs paa at underkjende dens hele Tilværelse, ved i Et og Alt at underkjende dens hele Valggrundlag. Nu kunne vi altsaa ikke have den samme Tillid, nu ere vi endnu mere nødt til at holde fast paa, hvad vi have; men, for at kunne det, gjælder det om itide og paa en simpel Maade at faae aspælet den Begrænsning, som deler os imellem. Her er ved et ikke uvigtigt Punkt, skjøndt langtfra det allervigtigste, givet Anledning dertil, og lad os for Alt i Verden ikke forsømme at benytte den.

J. M. Hansen: Da den ærede Indre riggsminister igaar tog Ordet efter mig, var han saa god at ytre, at jeg i hvad jeg havde sagt havde udøst min Harm og derfor ikke havde været istand til rolig at betragte Forholdene. Dette giver mig Anledning til at bemærke, at den ærede Indre riggsminister ved denne, som ved enkelte tidligere Leiligheder, ogsaa har viist, at han ikke altid med meget stor Rolighed kan ytre sig. Jeg skal imidlertid dog bemærke, at det Samme finder Sted ved denne Leilighed som i Almindelighed, at, naar jeg nærer Uvillie eller, om man vil, Harm mod Noget, saa udtaler jeg den, og dertil troer jeg, at jeg er fuldberettiget, og jeg skal vedblive at benytte denne min Ret, saalænge jeg har den Gæde at være Medlem af Rigsdagen. Men paa den anden Side skal jeg ogsaa ytre, at jeg aldrig af min Uvillie eller Harm lader mig forlede til at sige Andet, end hvad jeg til enhver Tid vil vedstaae og vedkjende mig, og dette gjælder i fuldeste Maal om, hvad jeg sagde igaar; det er ikke Noget, som i et heftigt Dieblit er undsluppet mig; men, hvad jeg sagde, er saa vel overveiet, at jeg vil vedblive at sige det, ligesom jeg ogsaa vil vedblive at forsvare det imod Hvemsomhelst. Det synes mig derfor